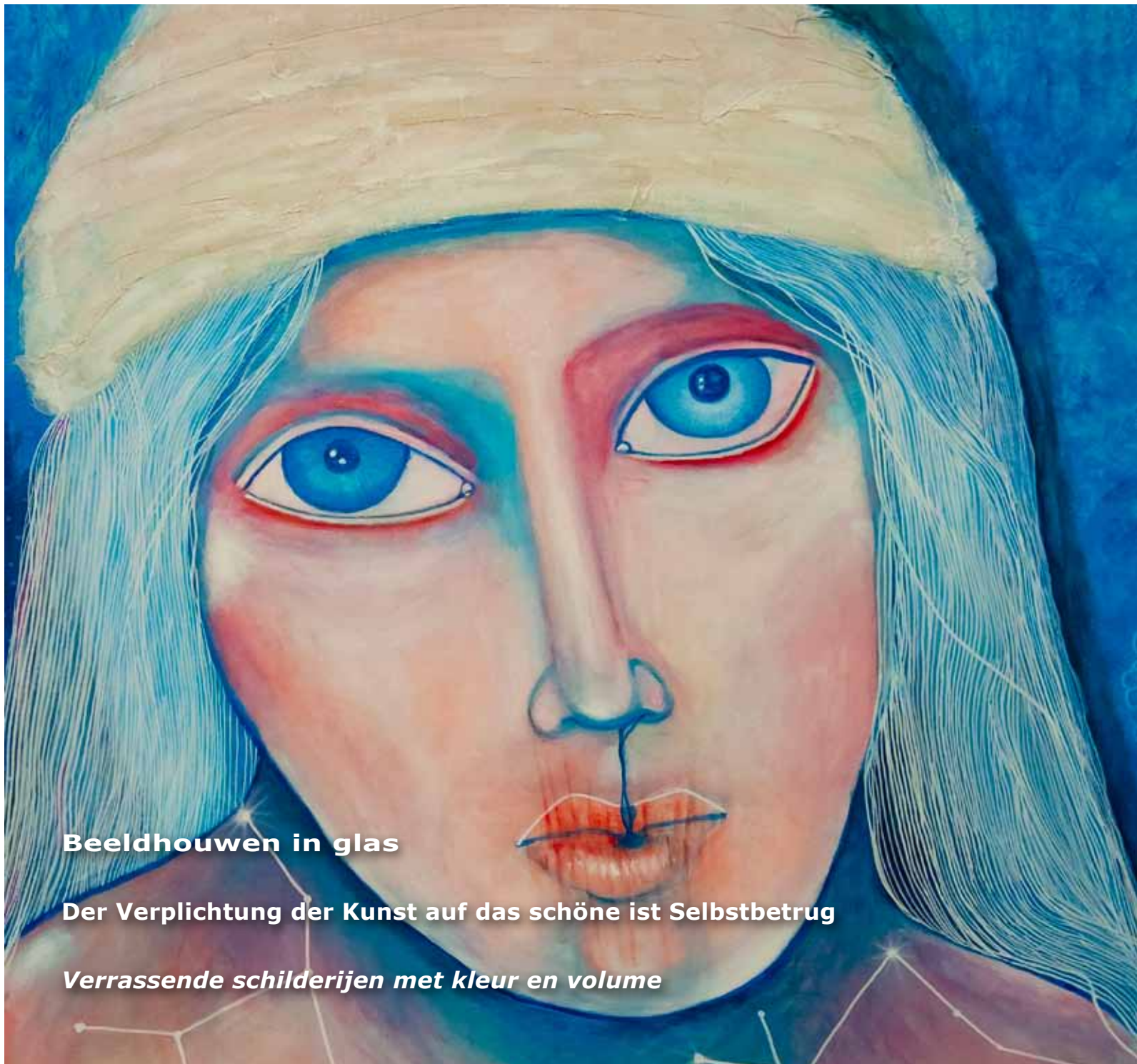

uitgave 8 - 2018

online
KUNST
magazine

Beeldhouwen in glas

Der Verpflichtung der Kunst auf das schöne ist Selbstbetrug

Verrassende schilderijen met kleur en volume

6 Der Verpflichtung der Kunst auf das schöne ist Selbstbetrug

18 Zullen wij een schilderij van de buurman kopen?

28 Beeldhouwen in glas

4 Annemiek Laros

online KUNST magazine

onlinekunstmagazine is een initiatief van Artvices. Zij wil kunstliefhebbers met kunst(enaars) in contact brengen en dat doet zij door middel van de website *onlinekunstenaars*, dit magazine, het onlinekunstboek en de App *onlinekunstenaars*.

onlinekunstmagazine verschijnt vier keer per jaar.

Aan dit nummer werkten mee:

Annemiek Laros
Angelica obino
Philine Van Der Vegte
Roel Elbers
Het Belang van Limburg
Arnoud van der Valk
Gerrit Barbé
Jan Teunissen
Hanneke Messelink-Anders
Anneke Janszen
Niels Schouten
Kathleen Ramboer
Josée Bastiaenen
Anniqne Delphine

Exaltation, floating on air
Dit kunstwerk is van Monica Croese

INHOUD

- 4 Annemiek Laros
- 6 Der Verpflichtung der Kunst auf das schöne ist Selbstbetrug
- 8 Caspar David Friedrich en William Turner in Groningen
- 10 Kunstcentrum De Boterhal in Hoorn
- 12 Acne als kunst
- 14 van aquarel tot olieverf
- 16 Zwarte schuur in de winter
- 18 Zullen wij een schilderij van de buurman kopen?
- 21 Hanneke Messelink-Anders
- 22 Verrassende schilderijen met kleur en volume
- 24 'Het schilderen geeft mij een gevoel van vrijheid'
- 26 Thijs Polfliet, beeldend kunstenaar, neemt je mee op reis
- 28 Beeldhouwen in glas
- 29 Opvallend werk deze week op Facebook
- 30 Nieuw bij onlinekunstenaars

Annemiek Laros

Ik ontdekte een cursus beeldhouwen via een advertentie in de krant. **Werken in marmer.** Ik stapte er direct op af en sindsdien ben ik verkocht. Marmer was mijn eerste steen die ik bewerkte en na behoorlijk wat zweeten en gestoei voelde ik mij steeds meer vertrouwd en ontspannen met dit materiaal. Vaak krijg ik de vraag 'is het niet hard of zwaar?' Ik kan me die vraag voorstellen maar met de juiste houding, techniek en gereedschap is het niet hard of zwaar maar relaxend. In de loop van de jaren heb ik mij ontwikkeld in het ontdekken van de wereld van vormgeving in steen was, klei, brons en gips. Les gehad van een kunstenaars echtpaar in Nijmegen en zo ook de kneepjes van het vak ontwikkeld. Wat begon als een interesse is uitgegroeid tot een ware passie. Een passie die er eigenlijk altijd heeft gezeten en als een rode draad door mijn leven loopt. Mijn interesse gaat vooral uit naar menselijke vormen, het is jaren geleden al begonnen toen ik met tekenen en schilderen in contact kwam. De emoties die een menselijk lichaam kan uitdrukken raakt mij en dat probeer ik in mijn kunst werken naar voren te brengen.

Der Verpflichtung der Kunst auf das schöne ist Selbstbetrug

**Bovenstaande titel stond boven een artikel van Hans Ulrich Reck
(Prof. Dr. phil. Habil., filosoof, kunstwetenschapper, publicist, curator)
in het Kunstforum Magazine uitgave 253, april – mei 2018.**

Zondag 4 maart om 15.00 uur opende het nieuwe expositie seizoen in de Kunstkapel Notre Dame des Arts te Ubbergen met een bijna Gesamtkunstwerk van Monica Croese en Elisabeth Peters. In hun duo gezamenlijke expositie 'Mother of sorrow' presenteren beide kunstenaars tekeningen, schilderijen en ruimtelijk werk, dat tevens wordt omlijst door indringende performance (schrijver Rene Gademan & dichter Rick Kewal) en muzikale bijdragen van het duo Move. Voor de titel van deze expositie was gekozen voor dichterlijke uitspraak van Baudelaire 'Ik ben het mes en de wond'. De expositie is te zien geweest tot 1 april 2018.

Baudelaire was een ontgoocheld mens, die via zijn schrijfsels zijn zielenpijn uitte. Dit is the common ground van al de uitingen in de tentoonstelling.

Er is niet veel ruimte in deze tijd voor knagende ellende in vrije expressie verheven tot iets lieflijks. Rauwheid is de Post Modernistische equivalent van ongemak. En dat in een wereld, die diep gewor-

teld is in haar eigen lijden. De tijden van het kleine grote verhaal komt en gaat van mens naar globalisering en moet weer terug gedrongen worden in de al om vertegenwoordigde eigen verantwoordelijkheid. Menselijke levensvragen die Elisabeth en Monica tot geëngageerde kunst maken.

In een openhartig gesprek met Elisabeth en Monica kwamen deze tegenstrijdigheden stevig naar

voren. Samen trachten ze het verval van het lijden tot schoonheid te verheffen, dat dit niet altijd leidt tot een mooi kunstwerk voor boven het spreekwoordelijke bankstel is duidelijk, maar het werk is veel meer dan dat.

Je kunt de gelaagdheid bewonderen, die er in te vinden is, waarbij in persoonlijkheid en lichaam het mondaine afleggen als een jas en zo tot de wortels van ons bestaan doordringen. Dit maakt het werk eerlijk, open en universeel, maar dan moet je wel durven kijken en blijven kijken. Zo transcendeert zowel het monumentale drie dimensionale werk van Elisabeth zich, als wel de schitterende nieuwsgierig makende series tekeningen en schilderijen, zich, tot archetypes, rites, spirituele ervaringen en loutering. De oeroude tijden dansen voorbij als een reidans.

Beide vrouwen zijn volwassen kunstenaressen, die via hun oeuvre al lang en breed, helaas in te kleine kring, erkenning krijgen. Ik schaar hun werk onder de werken van Louise Bourgeois en Marlène Dumas. Het is doorleefd, het toont wijze vrouwen, die de symboliek van de getormenteerde mens zoals

Maria, die in alle godsdiensten haar beelden kent en nu als moderne variant ook hier de rol speelt als 'moeder der smarten'.

De liefelijke vrouw, die bewust in contrast staat met haar lot. Mensen waaronder teveel vrouwen die hedentendage nog steeds bloot staan aan misbruik worden hier vergroot neergezet in al hun facetten, wegstijgen heeft geen zin.

Elisabeth werkt hoofdzakelijk met gerecycled materiaal; en dit is een bewuste keuze, ze ziet zichzelf niet als superieur aan maar als bescheiden onderdeel

deel van de grote energetische cyclus van deze wereld en zich ermee verbinden. Op de golfengte van die staat van zijn, in het levensproces stappen.

Van baren, als de positieve equivalent van het sterven. De oerprincipes aan het licht laten komen; waarbij ze uiting wil geven aan waartoe het lichaam in staat is. Wat een wonder, onze weg zoals we in het Engels zo mooi zeggen "resilience / veerkracht". Dit is een altaar, waarop beide dames hun hart offeren.

"Want wat de man tot aan de knieën gaat, gaat de vrouw tot aan het hart", zei de moeder van Elisabeth haar altijd.

Het verbindt vrouwen met het sacrale, de bijzonder symboliek van de vrouw, de heilige en de hoer.

>>

Voor hen is weggijken geen optie. Hoe wreed is dat als je het ontkent? Hier zijn universele thema's verbeeld, op basis van de rijke levenservaring van en de gedurfde eigenheid van deze vrouwen.

Er komen waarheden uit, die universeel zijn, mits je durft te blijven kijken en opnieuw te kijken. Immers, "Der Verpflichtung der Kunst auf das Schöne ist Selbstbetrug".

Schoonheid is ook provocatie en het rauwe van een schepping erkennen. Het is onze centrale opgave, zegt Hans Ulrich Reck om de kunst beleving te "overleven".

Het is namelijk geen overlevingsmiddel, dat zoetsappig boven je bankstel hangt, dat zou zelfbedrog zijn. Die grote ontkenning komen we al genoeg tegen in al onze dagelijkse narcistische uitingen. Er is een bittere noodzaak in het ervaren van een oer schreeuw, een oer ervaring, van dat wat wezenlijk tot onze psychoanalytische opmaak behoort. Een Jungiaanse vertolking van wie wij mensen zijn en

wat ons drijft. Daarin komt Baudelaire om de hoek kijken in zijn serie 'Les Fleurs du mal'.

Waarin hij beschrijft 'Ik ben het mes en de wond, de hand en de wang, de beul en het slachtoffer'. De controverser verbeeldt, vindt men dan in het werk van Elisabeth en Monica, waarin zij zich vrijelijk uiten in hun schuld en onschuld zonder boete, maar naar de realisatie dat het een niet zonder het andere kan bestaan. De moderne realiteit waarin vluchtelingen crises als voorbeeld dienen voor de lugubere waarheid van de donkere lichte kant en de onderdompeling van onszelf, via onze confrontatie met deze beelden, zien wij zoals Goethe zegt, "Veel licht ervaren, daar waar de schaduwen donker zijn".

Deze gelaagdheid, die wij als jassen aan en uittrekken, zijn actueel, persoonlijk en vormen het fundament van een ingang tot een kunstbeleving, die niet zoals eten, drinken, verteren, groeien en voortplanting zijn weg in ons leven vindt, maar

door zoals men een gevaarlijk spel speelt. Kunst als een Sphere, een methode om transcendentie te bereiken, om tot catharsis te komen. Kunst als een krachtig proces, waarbinnen de parameters puur en zuiver en open liggen, zonder de sociale verordeningen, die ons zijn aangeleerd.

Door deze ervaringen leren wij de lessen van de schoonheid en de troost. Leren wij ons eigen verval te verheffen tot schoonheid, herkennen wij onze kwaadheid en vinden wij onze diepe troost op het altaar van het waarachtig leven.

Nu deze expositie zijn voltooiing heeft gekregen, is Monica bezig om een nieuw project gestalte te geven. Met als overkoepelende titel 'De Geheime Tuin'. Een ieder die geïnteresseerd is, in dit project of in samenwerking of deelname, kan contact opnemen via onderstaande weblinks.

<https://hallohieraarde.wixsite.com/monicacroese>
<https://www.elisabethpetersworks.com/>

Wil men meer lezen over de kunstbeschuwing en haar antropologisch en filosofisch perspectief:
<https://bit.ly/2FXYMOW> **Woede en Tijd**
<https://bit.ly/2rwY4Uj> **Moderne filosofen over kunst**

<https://bit.ly/2IaaDuT> **Arguing About Art**
<https://www.kunstforum.de>

Kunstcentrum De Boterhal in Hoorn

Door *Philine Van Der Vegte*

Kort geleden ben ik aangenomen als nieuw lid van kunstenaarsvereniging De Boterhal in Hoorn, en waar het hart van vol is, loopt de mond van over! Vandaar dat ik er hier graag iets over wil vertellen. De Boterhal is een prachtige expositieruimte in het centrum van Hoorn, en wordt gebruikt door de Kunstenaarsvereniging Hoorn en Omstreken. De leden van de vereniging organiseren er sinds 1982 tentoonstellingen, manifestaties, lezingen en miniconcerten.

Monumentaal pand

Kunstcentrum de Boterhal is gevestigd in het voormalig Sint Jans Gasthuis. Het is een van de fraaiste gebouwen van Hoorn met een rijk beeldhouwde en gemetselde gevel, een voorbeeld van de vroegrenaissance bouwstijl in de noordelijke Nederlanden. Omdat dit monumentale pand vanaf de twintiger jaren enige tijd heeft dienstgedaan als botermarkt, heet het in de volksmond De Boterhal. Bijzonder in het interieur (de expositieruimte) zijn de origineel gepolychromeerde natuurstenen consoles van zandsteen. Sommige zijn gevormd naar mythische figuren zoals Medusa, Hercules en engelen. Maar anderen tonen een leeuwenkop of een man of vrouw. Veertien zware eikenhouten balken overspannen bijna 7 meter breedte.

Kunstenaarsvereniging Hoorn en Omstreken.

De vereniging bestaat uit ca. 80 beeldend kunstenaars, die geballoteerd zijn op kwaliteit en professionaliteit. Het zijn schilders, beeldhouwers, grafici, keramisten, fotografen, vormgevers en conceptuele kunstenaars. De meeste leden komen uit Hoorn en omliggende gemeenten.

De organisatie (bestuur, commissies, suppoosten en bureaumedewerkers) bestaat voor het merendeel uit kunstenaars, die hun kennis en energie vrijwillig en belangeloos inzetten. De activiteiten van de vereniging worden gefinancierd uit contributies van de leden, courtages bij verkoop, subsidiëring, donaties en sponsoring.

Tentoonstellingen

In de Boterhal worden jaarlijks 8 tentoonstellingen en/of manifestaties georganiseerd met nationale en internationale kunstenaars. De eerstvolgende tentoonstellingen zijn:

Reconstructions, van 13 mei tm 17 juni.

Is getekend, 23 juni t/m 5 augustus

Explosie, 21 augustus t/m 26 augustus

De Boterhal is geopend voor publiek op dinsdag tot en met zondag van 14.00 tot 17.00 uur. Het adres is Kerkplein 39, 1621 CZ Hoorn.

Acne als kunst

Crèmes, lotions of een dikke laag make-up : we doen er vaak alles aan om onze puistjes te verbergen. Kunstenaar Izumi Tutti weigerde om de puistjes nog langer weg te werken en creëerde met een simpele penseel echte kunstwerkjes.

Al van kinds af aan voelt Tutti, die zich geen geslacht wil toe-eigenen en daarom kiest voor een genderneutraliteit, de druk van de heersende schoonheidsidealen. "Als kind dacht ik al dat ik lelijk was", vertelt hij/zij aan magazine i-D. "Ik was harig, had een mannelijk gezicht, kleine ogen en veel te grote wenkbrauwen. Ik probeerde eruit te zien als een man omdat meisjes volgens de schoonheidsidealen grote ogen en geen lichaamshaar hebben. Ik voelde mij allesbehalve een meisje."

Alternatief

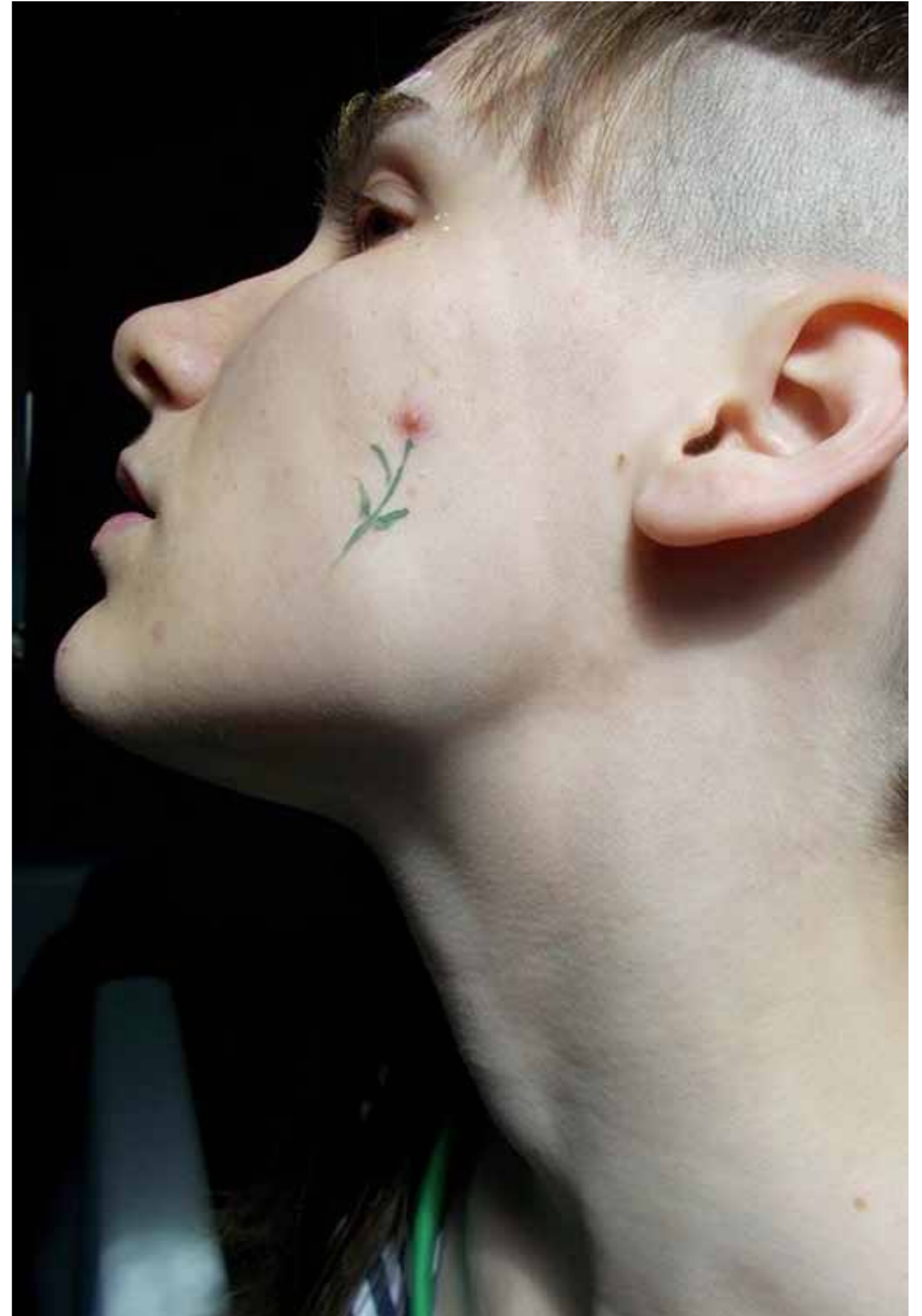
Maar toen Tutti volwassen werd, liet hij de heersende schoonheidsidealen varen. "Ik omschrijf mezelf als asexueel. Ik ben ook een grote voor-

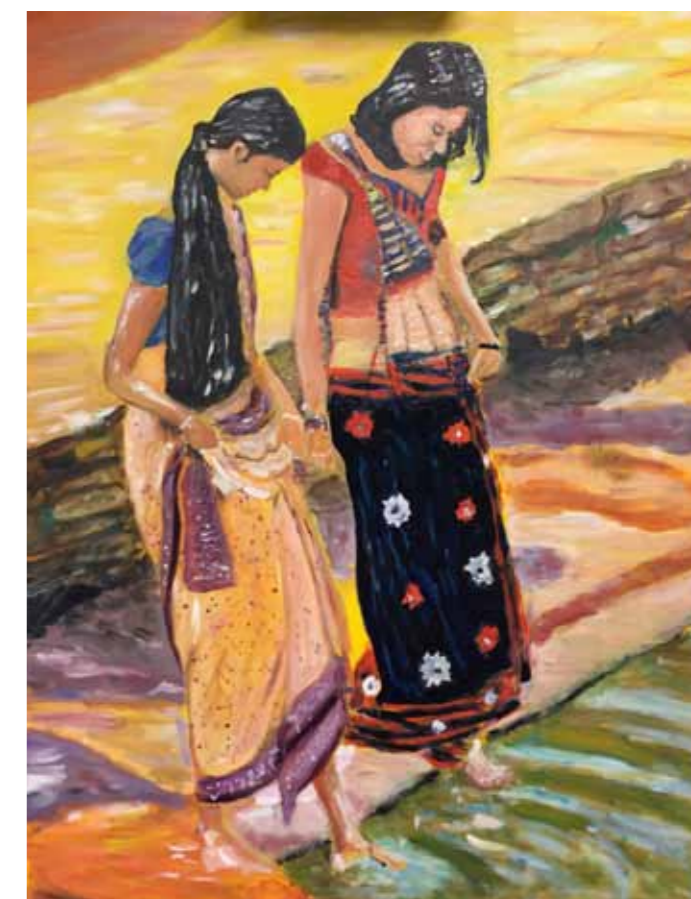
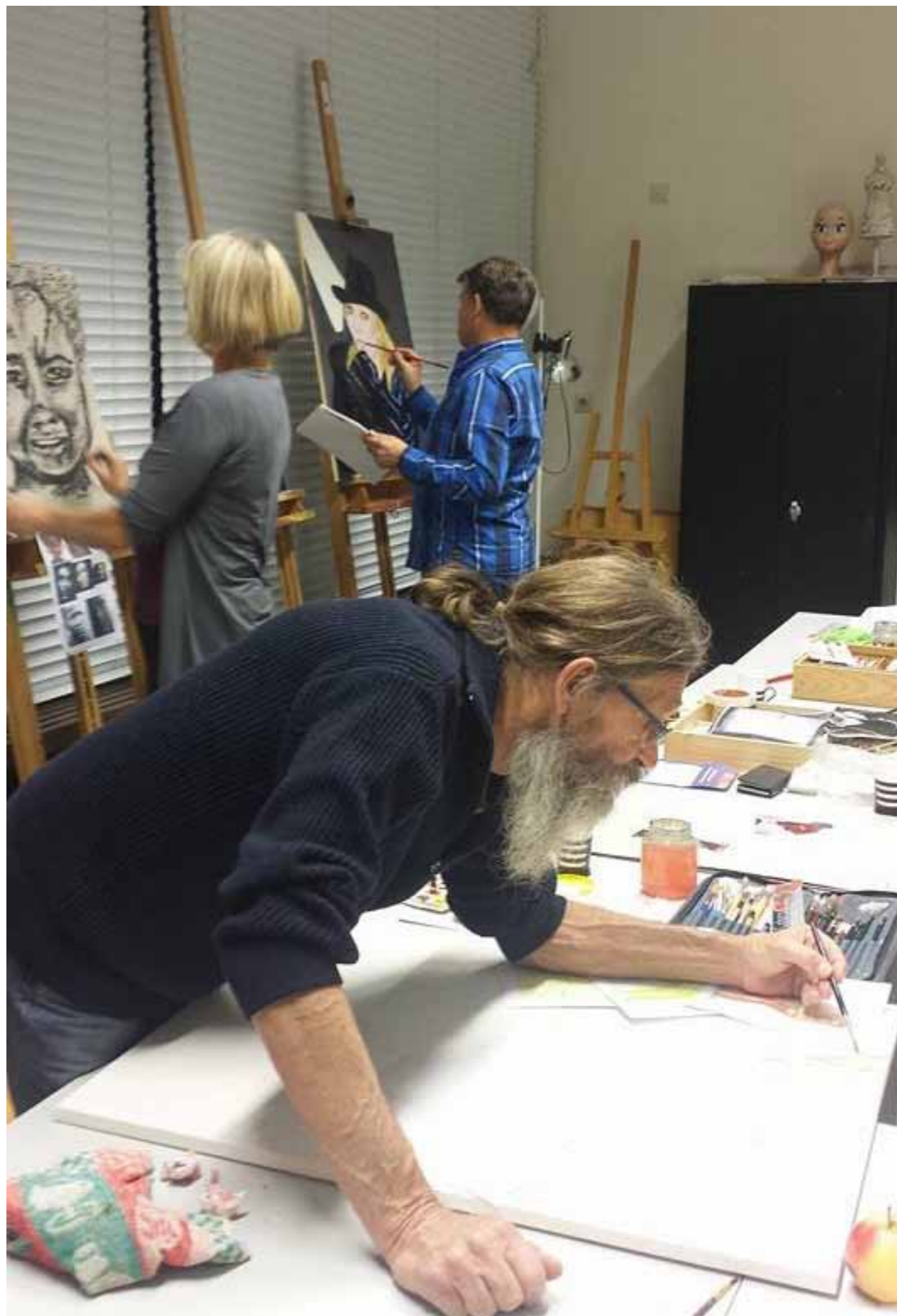
stander van een meer alternatieve stijl". En die alternatieve stijl draagt Tutti ook uit met opgeschoren haar, stickers op okselhaar en wenkbrauwen in de vorm van bijen."

Zich uiten doet Tutti via kunst, sociale media én de eigen huid. "Telkens als ik een foto nam, werkte ik mijn acne zorgvuldig weg. Jarenlang. Maar op een dag was ik sterk genoeg en besloot ik de puistjes, met behulp van een penseel, met elkaar te verbinden tot sterrenstelsels. Ik plaatste de foto's op Instagram met de tekst 'Ik heb geen controle over mijn puistjes maar ik kan het beeld ervan wel veranderen.'"

Al snel gingen de foto's viral en begonnen mensen hun eigen foto's op te sturen. "Dat maakte me zo gelukkig. Het enige wat ik wilde, is dat mensen zouden inzien dat je je ook mooi kan voelen met puistjes."

Bron: *Het Belang van Limburg*

van aquarel tot olieverf

Dat is de titel van de schildercursus die ik sinds twee jaar volg. Bij het bereiken van de 60 kreeg ik wat vrije meer vrije tijd en zocht ik leuke bezigheden naast het werk. Al snel kwam naar boven dat ik erg van tekenen houd. Dat heb ik in mijn middelbare schooltijd veel gedaan. Grappige poppetjes, cartoons en strips. Met een klasgenoot gaf ik zelfs een zelfgetekend stripblad uit. Later heb ik ook met houtskool leren schetsen. Wat ik nog nooit gedaan had was schilderen met olieverf. Dat leek me allemaal erg moeilijk. Misschien had ik de lat ook wel hoog gelegd door de bezoeken aan musea. Dus toen ik me in Zevenaar aanmeldde bij de Volks-

universiteit (huidige naam: Kunstwerk) vond ik het best spannend. Wat als blijkt dat je werk het zwaar aflegt tegen dat van de andere cursisten? Dat bleek reuze mee te vallen. Anita Salemink, onze lerares, neemt schilders van alle niveaus onder haar hoede. Het is een bont gezelschap van mannen en vrouwen van alle leeftijden. In een rustige sfeer met prettige achtergrondmuziek is iedereen op dinsdagavond lekker aan de slag. Bijgaand wat foto's van mijn werk en een sfeerplaatje met de schrijver in blauw shirt op de achtergrond.

Door: *Arnoud van der Valk*

Zwarte schuur in de winter

*Vroeger kwam ik er nog wel eens,
toen winters immer vergaten wie ik was,
het huis, dat haar lucht gevangen hield,
in cipressenhout en emailen pannen.*

*Ergens had toen een sleutel gelegen,
bij het binnegaan mijn voeten vegend,
had ik haar gezocht,
op de kale vlakten van mijn ziel,
naar het hart, dat mijn stem niet meer herkende.*

*Soms kom ik er nog wel eens,
geef mij iets schreeuw ik, maar er is niets,
slechts een projectie van haar in de sneeuw,
herinnert mij er aan,
dat de zwarte schuur in de winter,
op vergeelde ansichtkaarten is versteend,
in het geheugen dat nooit genade heeft.*

Door Gerrit Barbé

Zullen wij een schilderij van de buurman kopen?

Jan Teunissen (1949) groeide op in Zeelst, onder de rook van Eindhoven. Hij woont en werkt in het eveneens in Noord-Brabant gelegen Best. De uitdaging om te gaan schilderen ging hij aan begin jaren 80 tijdens een bezoek aan een schilderende buurman. De vraag van zijn vrouw "zullen wij een schilderij van de buurman kopen?", beantwoordde hij met de opmerking: ik vind het zeker wel mooi maar ik ga dat eerst zelf eens proberen. Niet zozeer de aandacht voor kunst, maar zeker wel de mentaliteit van "eerst eens kijken waartoe ik zelf in staat ben" is iets dat deze schilder van huis uit mee kreeg. Het bestuderen van vele kunstwerken van de oude meesters, het te rade gaan bij collega-schilders, en vooral het blijven experimenteren met materialen en onderwerpen, brachten hem de vaardigheid om op verantwoorde en ambachtelijke wijze realistische schilderijen te maken.

Tot 2002 deed hij dat naast een baan in het bedrijfsleven, om zich daarna volledig op het schilderen te richten. Jan Teunissen is in belangrijke mate autodidact en zijn werk kenmerkt zich door een hoog realiteitsgehalte en veelal enigszins mystieke, clair-obscurachtige sfeer. Stillevens met afbeeldingen van gebruiksvoorwerpen en etenswaar zoals brood en fruit. Zo levensecht, en in principe ook niet groter dan in het echt, zijn de voorstellingen van deze schilder dat ze opmerkingen en waarderingen oproepen zoals: "zo echt dat je er zo in zou happen", "je kunt haast ruiken om welk fruit het gaat" of "er kan elk moment een worm uit die peren kruipen".

De werken van Jan Teunissen, in olieverf op paneel: stillevens, bloemen, portretten en overig, genieten meer en meer aandacht en aftrek zowel nationaal als internationaal. Dit blijkt o.a. uit de lijst van exposities waar het werk van deze schilder de afgelopen jaren is geëxposeerd.

www.janteunissen.com

online
KUNST
'17 boek

Presentatie van
145 deelnemende
kunstenaars aan
onlinekunstenaars.nl

Te bekijken op <http://bit.ly/2BnzJHt>

Door: *Hanneke Messelink-Anders*

Ik heb van jongs af aan altijd de behoefte gehad om te tekenen. Dit heeft ertoe geleid dat ik in de loop der jaren – naast studie, werk en gezin – steeds allerlei cursussen, workshops en masterclasses bij andere kunstenaars ben blijven volgen op het gebied van tekenen en schilderen. Ik ben o.a. werkzaam geweest als tolk-vertaler en docente Frans. Gezien mijn grote liefde voor de natuur die ik van huis uit heb meegekregen, was het een logische stap om van creatief met taal naar creatief met pen(seel) te gaan....Waar het accent in eerste instantie lag op (abstracte) schilderijen die m.b.v. gemengde technieken tot stand kwamen, is de focus van lieverlee steeds meer verlegd naar het tekenen met pen en inkt.

Mijn abstracte schilderijen komen tot stand met behulp van enerzijds acryl en materialen, anderzijds met bijenwas (encaustiek) en oliepastelkrijt.

Naast het plezier dat ik hieraan beleef, is voor mij vooral ook van belang het streven naar originaliteit, waarin de vrije compositie en uitbundige kleuren centraal staan.

Mijn pentekeningen zijn heel realistisch, zo probeer ik alle details met de grootste precisie en verfijning weer te geven.

Aan onderwerpen geen gebrek, de natuur vormt voor mij een eindeloze inspiratiebron. Behalve van schetsen, maak ik voor mijn tekeningen ook veel gebruik van (bij voorkeur eigen) foto's, maar de samenwerking met een aantal natuurfotografen zorgt ook voor veel bijzonder en mooi beeldmateriaal. Om alle details goed te kunnen tekenen ben ik hiervan afhankelijk. Ieder onderwerp heeft zijn eigen uitdaging, maar de grootste uitdaging vormt voor mij het tot leven brengen van de natuur met alleen een simpel middel als de tekenpen, waarbij sommige onderwerpen nog van een subtiel kleuraccent worden voorzien.

Verrassende schilderijen met kleur en volume

Van veraf lijkt het op een foto en van dichtbij zie je de grove penseelstreken. Een verrassend en realistisch effect! De kleuren, de vormen en het sterk uitvergrooten van bijvoorbeeld klaprozen en tulpen. Dat is wat Anneke Janszen wil vangen in haar schilderijen. Ze staat bekend om haar monumentale schilderijen, letterlijk groot van afmeting.

Door Anneke Janszen

Haar vrije werk kenmerkt zich veelal door bloemen en planten, waarbij sterk ingezoemd wordt op het onderwerp. Zowel bedrijven, overheid als consumenten voelen zich aangetrokken tot haar werk. Zo heeft ze voor het gemeentehuis in Houten een hele serie kunstwerken gemaakt.

Samen beelden ze uit wat Houten te bieden heeft; soms groot uitgebeeld en soms een fragment. Daarmee prikkelen we gasten tot vragen", aldus de toenmalige burgemeester Lamers van Houten (15 juli 2009).

Ook consumenten reageren enthousiast:

"We komen al jaren naar je open huis tijdens de Kunstfietsdagen (atelier route) en willen al heel lang iets van je kopen. Nu kon het! Het staat prachtig!", zegt Jetty

Inspiratiebronnen

Anneke laat zich graag inspireren door andere kunstenaars en volgt ook van tijd tot tijd workshops en masterclasses.

De Amerikaanse kunstenaar Georgia O'Keeffe (1887-1986) bewondert ze om haar krachtige en grote werk, ook vaak bloemen en prachtige beelden. Ze is tevens een liefhebber van het werk van Eric Andriess (1957-1993): hij schilderde en tekende bloemen op allerlei manieren, met veel passie, waarbij de verf van het doek spat en druipt in een uitbarsting van kleur.

Anneke Janszen

De gedrevenheid van Andriess herkent ze ook in zichzelf. Haar nieuwsgierigheid en passie zorgen ervoor dat ze altijd nieuwe dingen wil uitproberen en beter wil worden in wat ze maakt. Die mogelijkheden zijn nog lang niet uitgeput.

Als ze geen les hoeft te geven, is ze veel in haar atelier aan het werk. Ze maakt meestal eerst een achtergrond waarna ze het onderwerp op het doek tekent met krijt of houtskool. Ook kijkt ze naar de compositie. Daarna kan het schilderen beginnen.

"Ideeën uitvoeren zoals je ze bedacht hebt, kan soms moeilijk zijn. En andere keren lukt het wonderbaarlijk goed: echt een geluksmoment! Daarnaast experimenteer ik regelmatig. Dat vind ik zeker zo belangrijk om tot een goed kunstwerk te komen", aldus Anneke.

Exposities

Anneke exposeert regelmatig, bijvoorbeeld tijdens de atelierroute (23 en 24 juni) in haar woonplaats Houten. In jan/feb 2019 hangt een hele serie van haar schilderijen in WG Galerie in Dordrecht. Daarna in maart/april in Galerie De Zwarte Kat in Axel (Zeeuws Vlaanderen)

Schilderworkshops en -cursussen

Wil je zelf kennismaken met schilderen of echt technieken leren? Vanaf eind september 2018 staan weer nieuwe workshop- en cursusdata ingepland.

<https://onlinekunstenaars.nl/overzicht/anneke-janszen>
annekejanszen.blogspot.com

Niels Schouten (Hilversum, 1959), teken en schilderlessen van zijn vader Pieter Schouten. Al van jongs af aan is hij geïnteresseerd in het landschap. Als jochie van 10 zat hij al bij zijn vader achter op de brommer, toerend door Waterland en Zeeuws Vlaanderen. Het gaat hem in zijn werk om de essentie van het landschap weer te geven, al het overbodige wordt weggelaten. De horizon is belangrijk om contrast aan te brengen en het schilderij een zekere spanning te geven. Voor hij begint met schilderen heeft hij al veel foto's gemaakt, deze worden gebruikt als studiemateriaal. Nadat het schilderproces vordert worden de foto's losge-

laten en gaat het schilderij een eigen leven lijden. Toen hij, zo'n 25 jaar geleden, begon met schilderen werkte hij met verschillende materialen zoals zand, grondsoorten en cement, in vooral aardkleuren. Na het zien van werk van Nicolas de Stael is daar verandering in gekomen, er kwam er meer kleur in zijn werk. De verf wordt meestal met grote platte kwasten en plamuurmessen opgebracht. "Het schilderen geeft mij een gevoel van vrijheid", zegt hij. "Mijn inspiratie vind ik in het weidse Hollandse landschap en in oude verweerde muren". Je zou mijn werk kunnen omschrijven als "Geabstraheerde landschappen"

Niels Schouten

'Het schilderen geeft mij een gevoel van vrijheid'

Thijs Polfliet, beeldend kunstenaar, neemt je mee op reis

Studies

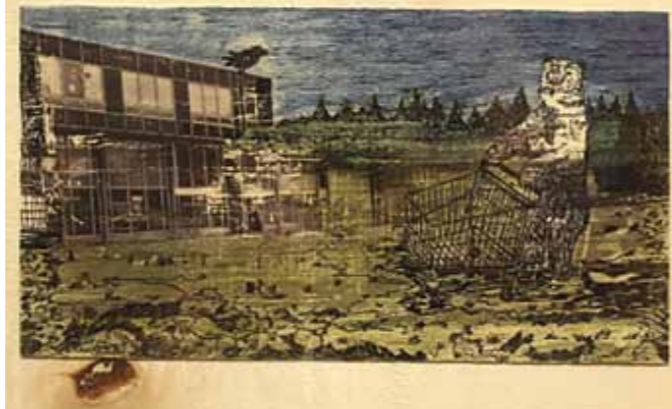
Thijs Polfliet studeerde Vrije Grafiek aan het KASK Gent België en Culturele Studies aan de faculteit Letteren KU Leuven België. Na zijn studies ontwikkelde Thijs Polfliet een eigen manier van werken. Fotografische beelden, eigen beelden maar ook ander verzameld materiaal zoals postkaarten, oude foto's... brengt hij over op hout via een chemisch proces. Rond de verknijpte beelden wordt een tekening opgebouwd.

Een eigen leefwereld

Zijn vrije grafiek reflecteert vooral een eigen leefwereld. Hij neemt de kunstliefhebber mee op reis doorheen verschillende steden, in België en Brazilië. Onderweg ontdek je persoonlijk getinte verhalen uit de wereldgeschiedenis. Hij laat zich niet alleen begeistern door architectuur en natuur maar ook door personen die zijn pad kruisen.

Enkele inspiratiebronnen

Postcards (2016) Een verzameling postkaarten op fineerhout, tekeningen en collages tonen een wereld die balanceert tussen fictie en werkelijkheid.

Tekst: *Kathleen Ramboer*
 Fotografie: Postcards: *Di Fausto*
 Fotografie Portret, As Camélias en Hinter die Kullssen: *Thijs Polfliet*

Info: www.thijspolflietgraphics.be

As camélias (2016) Deze reeks verbeeldt de geschiedenis van de Quilombo's. Via zijn Braziliaanse vriend leerde Thijs Polfliet de Quilombo's kennen. Quilombo's zijn gemeenschappen van slaven in Brazilië die tijdens het koloniale bewind opgericht werden. De gevluchte slaven vochten toen een gewapende strijd tegen de plantagehouders en grootgrondbezitters. Sommigen van deze nederzettingen bestaan nog steeds.

Hinter die Kullissen (2017) verhaalt het leven van zijn grootvader. Onlangs ontdekte Thijs Polfliet dat het Afrikaanse masker dat zijn kamer siert, een decorstuk is uit de film "Quax in Afrika". Zijn grootvader werd tijdens WOII verplicht tewerkgesteld in Duitsland. Daar werkte hij als schilder/decorbou-

wer voor de Duitse filmstudio UFA.

De werken van Thijs Polfliet zijn mise en scènes waarin fictie en realiteit door elkaar lopen. Het is aan de kunstliefhebber om de wereld van Thijs Polfliet binnen te treden.

Beeldhouwen in glas: in haar studio in het pittoreske rondel aan de Heusdse Demer zet Josée Bastiaenen zaag en beitel in ruwe brokken kristalglas.

Josée is in 1948 geboren te Amsterdam alwaar zij, na haar gymnasium-opleiding, sociologie studeerde aan de universiteit van Amsterdam. Zij combineerde haar activiteiten als beeldend kunstenaar tot voor kort met haar werk in de gezondheidszorg, laatstelijk als directeur van een Instituut voor Onderzoek en Ontwikkeling van de Maatschappelijke Gezondheidszorg.

Via een proces van hakken, slijpen, schuren en polijsten onttrekt zij haar sculpturen aan dit fascinerende materiaal. Ze laat zich daarbij leiden door het samenspel van lijn en licht en vangt dit in abstracte vormen.

Josée is al geruime tijd actief als beeldend kunstenaar. Ze vormde haar kunstzinnige basis met werken in (edel)metaal en steen.

Door haar contacten met de Heusdse glaskunstenaars Felicitas Engels-Neuhold is zij geboeid geraakt door het transparante glas en de beeldtaal die dat geeft aan ruimte en licht.

De technische en artistieke toerusting voor het 'beeldend glas' ontleent Josée aan diverse scholingstrajecten. Aan haar opleiding aan de Vakschool voor Edelsmeden en Juweliers te Schoonhoven; aan cursussen beeldhouwen in steen, onder meer bij beeldend kunstenaar Riet van Nieuwenhuizen; aan de praktijkopleiding 'beeldhouwen in glas' in de studio van Felicitas Engels-Neuhold en aan de glasopleiding...

aan het Instituut Kunst en Ambacht (IKA) te Mechelen/ België.

Aan de Vrije Academie voor Kunsthistorisch Onderwijs te Amsterdam doorliep zij het complete Colloquium Kunstgeschiedenis en periodiek volgt zij cursussen rond actuele thema's in kunst en cultuur.

meer info: www.studiobastiaenen.nl

Opvallend werk deze week op Facebook

Dit kunstwerk is van Annique Delphine. Meer van haar werk is te zien op haar website; www.anniquedelphine.com

Nieuw bij www.onlinekunstenaars.nl

Tineke Van Laarhoven

Het werk gaat over verschillende lagen in mezelf: de vrijheid en grootsheid van de geest, de nuances en subtiliteit van de gevoelswereld (maar ook de uit gekwetstheid voortkomende heftige emoties) en de fysieke realiteit van onszelf en de wereld om ons heen. In mijn zoektocht probeer ik als die aspecten op een lijn te krijgen. In het werk komen die verschillende lagen terug in de combinatie van vorm, expressie en materialen. Verschillende opleidingen op het gebied van psychologie, esoterie en sjamanisme hebben ertoe geleid dat kunst voor mij sterk verbonden is met de mystieke en onbewuste lagen van het bewustzijn. Voor mij is kunst de drager van mijn -naar binnen gerichte- speurtocht naar vrijheid en authenticiteit.

Voor meer informatie klik hier of ga naar <https://onlinekunstenaars.nl/overzicht/tineke-van-laarhoven>

Mabel Mulder

Na mijn opleiding tot docent beeldende vorming, (tekenen en handvaardigheid) in 1990, met voornamelijk de discipline grafiek, heb ik mij gespecialiseerd in keramiek. Maar wegens tijdgebrek hiermee gestopt in 2002. Toch bleef het kriebelen en ben ik in 2011 gestart met werken in steen. Steen is voor mij het mooiste materiaal dat er is. Geduldig, rijk en diep van kleur. Die hoef ik zelf niet toe te voegen, ik maak die zichtbaar. Mijn beelden ontstaan intuïtief, maar hebben als thema toch vaak verbinding, kracht en beweging. Volledig ruimtelijk, lijken ze licht en in balans. Alles is handwerk, met liefde voor het materiaal. Mijn grafische achtergrond speelt bij het beeldhouwen zeker een rol. Sinds 1990 ben ik werkzaam in het onderwijs als docent 2D, 3D en Multimediadesign. In 2015 gestart als bestuurslid bij Kunstroute Best, waar ik ook het ontwerpwerk doe en sinds 2017 aangesloten bij stichting KUBRA (kunstenaars Brabant) in 'sHertogenbosch.

Voor meer informatie klik hier of ga naar: <https://onlinekunstenaars.nl/overzicht/mabel-mulder>

Kees Bos

Veel van mijn werk gaat over ruimte, hoe is de ruimte gemaakt, en welke positie in die ruimte neemt de waarnemer in? Jarenlang werkte ik als architect; hoe vrij je als architect ook kunt werken, altijd heb je te maken met de beperkingen van de zwaartekracht, perspectief, regelgeving en techniek. Schilderend vallen deze "beperkingen" weg: de mogelijkheden zijn eindeloos, zonder beperkingen aan je fantasie, voorbij de horizon van de architectuur. Hierin passen ook de fictieve stedelijke landschappen en mijn fascinatie voor het Noorderlicht.

Voor meer informatie klik hier of ga naar: <https://onlinekunstenaars.nl/overzicht/keesbos>

Marijke Vanwezer

Marijke heeft in haar tiener jaren een zesjarige kunstopleiding gevolgd aan het sint Lucas instituut te Antwerpen. Als specialisatie koos zij grafiek, dus etsen, lithografie en zeefdruk. Na een 2-tal jaren overgestapt naar olieverf en aquarel. Olieverf was nog een onbekende techniek voor haar daarom in de leer gegaan bij een jonge kunstschilder. Olieverf, laag over laag, nat in nat, en glaxis waarbij zeer dunne transparante lagen verf worden aangebracht is een boeiende wereld met steeds nieuwe ontdekkingen. Portret is haar ding zowel in aquarel als in olieverf. Marijke aan het woord: "ik ben gefascineerd door is het onvolmaakte wat in ieder wezen aanwezig is of het nu een mens, dier of plant is. Het kwetsbare of de sterke persoonlijkheid vatten is het doel.

Voor meer informatie klik hier of ga naar: <https://onlinekunstenaars.nl/overzicht/marijke>

New

Gratis!

te downloaden in de App Store
de kunst-App:
onlinekunstenaars

met meer dan 4.000 kunstwerken

